

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
IX kadencja

Odpowiedzi

na oświadczenia złożone przez senatorów
na 70. posiedzeniu Senatu

Warszawa
2019 r.

SPIS TREŚCI

ODPOWIEDZI NA OŚWIADCZENIA

złożone na 70. posiedzeniu Senatu:

senatora Jana Marii Jackowskiego	7
senatora Andrzeja Kobiaka	12
senatora Władysława Komarnickiego	15
senatora Jana Filipa Libickiego.....	18
senatora Andrzeja Stanisławka	20

70. POSIEDZENIE SENATU

(28 grudnia 2018 r.)

Oświadczenie senatora Jana Marii Jackowskiego

skierowane do ministra środowiska Henryka Kowalczyka

Od stycznia 2019 r. duża część samorządów wprowadza nowe, wyższe ceny za odbiór odpadów segregowanych i mieszanych.

Te regulacje wzbudzają mieszane uczucia u obywateli, jednak to, co szczególnie bulwersuje, to omijanie opłaty przez niektórych właścicieli nieruchomości. Jest wiele przypadków, kiedy właściciel nieruchomości zamieszkiwanej od lat przez wieloosobową rodzinę nie wnosi opłat za odbiór odpadów, wyłączając budynek z użytkowania na czas fikcyjnego remontu, ciągnącego się latami. Taka praktyka powoduje uszczerbek w dochodach gminy, ale też działa demobilizująco na pozostałych obywateli.

Proszę o informację, czy jest rozważane wprowadzenie mechanizmów przeciwdziałających takim praktykom.

Jan Maria Jackowski

Odpowiedź

Warszawa, 18.01.2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na Oświadczenie złożone przez Pana Senatora Jana Marię Jackowskiego na 70. posiedzeniu Senatu RP w dniu 28 grudnia 2018 r. w sprawie wprowadzenia od stycznia 2019 r. przez samorzady wyższych cen za odbiór odpadów segregowanych i zmieszanych (znak: BPS/043-70-2008/18), uprzejmie informuję co następuje.

Na wstępie należy zauważyć, że proces kształtowania cen dla mieszkańców za odbiór odpadów komunalnych jest wypadkową wszystkich czynników wpływających na prawidłowe funkcjonowanie samofinansującego się systemu gospodarowania odpadami komunalnymi w gminie.

Strona przychodowa wskazanego systemu, stanowiąca wolumen wpływu środków do budżetu gminy jest w rzeczywistości determinowana rzetelnością składanych przez mieszkańców deklaracji, na podstawie których zostaje wyliczona wartość stawki za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Natomiast stroną kosztową systemu stanowią czynniki, które są następstwem m.in. własności, liczby i stanu technicznego instalacji do zagospodarowania odpadów w gminie i regionie oraz zastosowane tam technologie przetwarzania odpadów. Nie bez znaczenia na poziom stawek dla mieszkańców, ma dotychczasowa polityka cenowa gmin (nieuwzględniająca realnych kosztów zagospodarowania odpadów, a jedynie usługę transportową odpadów), a także systemowe podejście do gospodarki odpadami w gminie, w tym, osiągnięty stopień selektywnej zbiórki odpadów (im większy strumień odpadów podlega odzyskowi, tym mniej odpadów zmieszanych jest deponowanych na składowiskach).

Zgodnie z art. 6h ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1454), właściciele nieruchomości zamieszkałych, objęci gminnym systemem gospodarowania odpadami komunalnymi są obowiązani

zani ponosić na rzecz gminy, na terenie której położone są ich nieruchomości, opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Wysokość opłaty, jest ustalana w drodze decyzji administracyjnej przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta w oparciu o złożoną deklarację o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Na mocy art. 6m ust. 1d ww. ustawy, wysokość zobowiązania określonego w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, obowiązuje za kolejne miesiące do czasu korekty deklaracji lub zmiany stawki opłat za gospodarowanie odpadami.

W przypadku zmiany danych, będących podstawą ustalania wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami lub określonej w deklaracji ilości odpadów komunalnych powstających na nieruchomości, zgodnie z art. 6m ust. 2 ww. ustawy, właściciel nieruchomości jest zobowiązany do złożenia nowej deklaracji w terminie 14 dni od dnia nastąpienia zmiany. Wskazana deklaracja, musi zawierać prawdziwe dane niezbędne do określenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

W nawiązaniu do zadanego pytania należy pokreślić, że ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, nie określa zasad weryfikowania danych w deklaracjach składanych przez mieszkańców do właściwych organów. Niemniej jednak, z uwagi na fakt, że na podstawie złożonych deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, wydawane są decyzje administracyjne, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, gminy zostały wyposażone w narzędzia pozwalające na egzekwowanie zaległych opłat od właścicieli nieruchomości lub opłat wniesionych niezgodnie ze stanem faktycznym.

W sytuacji gdy właściciel nieruchomości nie złożył deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi albo nabycia uzasadnionych wątpliwości co do danych w niej zawartych, wójt, burmistrz lub prezydent miasta może określić w drodze decyzji wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, zgodnie z art. 6o ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Natomiast gdy właściciel nieruchomości nie wnosi opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, przepisy art. 6qa ust. 1 ww. ustawy stanowią, że właściwe organy gminy, do których nie stosuje się art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201), mogą wykonywać zadania z zakresu egzekucji administracyjnej należności pieniężnych z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na podstawie porozumienia z naczelnikiem urzędu skarbowego. Oznacza to, umożliwienie gminom egzekwowania należnych im opłat, przy porozumieniu się z naczelnikiem odpowiedniego urzędu skarbowego. Przy czym wskazane porozumienie, nie może dotyczyć prowadzenia egzekucji należności pieniężnych z nieruchomości.

Jednocześnie informuję, że w obecnie procedowanym projekcie ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Minister Środowiska zaproponuje rozwiązania mające na celu ograniczenie wzrostu cen za przetwarzanie odpadów komunalnych, które po akceptacji Rady Ministrów zostaną przekazane do prac w Parlamencie.

Z poważaniem

z up. MINISTRA
Sławomir Mazurek
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Środowiska

Oświadczenie senatora Jana Marii Jackowskiego

skierowane do prezesa Narodowego Banku Polskiego Adama Glapińskiego

W związku z informacjami w mediach dotyczącymi zarobków miesięcznych Pana współpracowniczek w NBP, które to informacje zbulwersowały osoby zwracające się do mojego biura senatorskiego, kieruję do Pana Prezesa pytania zadawane mi przez moich wyborców.

1. Czy prawdą jest, że jedna ze współpracowniczek Pana Prezesa zarabia 65 tysięcy zł miesięcznie? Jeżeli nie jest to prawdą, to jakie zarobki miesięcznie – z uwzględnieniem wszystkim pochodnych – osiąga ta osoba w NBP?

2. Jaki jest zakres obowiązków wzmiankowanej współpracowniczki i jakie posiada ona kwalifikacje merytoryczne, by realizować te zadania?

Jan Maria Jackowski

Odpowiedź

Warszawa, 28 stycznia 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na pismo Pani Marszałek Marii Koc z dnia 4 stycznia 2019 r. (znak: BPS/043-70-2009/18), które wpłynęło do Narodowego Banku Polskiego w dniu 7 stycznia 2019 r., wyrażające prośbę o zajęcie przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego stanowiska w sprawie oświadczenia złożonego przez Senatora Pana Jana Marię Jackowskiego na 70. posiedzeniu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 28 grudnia 2018 r. uprzejmie informuję.

1. Narodowy Bank Polski nie jest jednostką sektora finansów publicznych i nie dysponuje środkami publicznymi w myśl ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. 2017 poz. 2077) art. 9 i art. 5 i w związku z tym nie jest zobowiązany do sporządzania sprawozdania Rb-70. Prośba o podanie wynagrodzenia w odniesieniu do grup pracowników ujętych w tego rodzaju sprawozdaniach jest więc bezprzedmiotowa.
2. Odnosząc się do prośby o podanie wykazu stanowisk zaliczanych do „kierowniczych”, uprzejmie informuję.
 - a. w skład Zarządu NBP wchodzi: Prezes NBP, Wiceprezesa NBP oraz Członkowie Zarządu NBP;
 - b. zgodnie z regulacjami wewnętrznymi:
 - departamentem (komórka organizacyjna Centrali) kieruje dyrektor departamentu przy pomocy zastępcy, względnie zastępców (a także kierowników bezpośrednio mu podporządkowanych wewnętrznych komórek organizacyjnych),
 - Oddziałem Okręgowym NBP (jednostką organizacyjną) kieruje dyrektor oddziału okręgowego przy pomocy zastępcy, względnie zastępców (a także kierowników bezpośrednio mu podporządkowanych wewnętrznych komórek organizacyjnych),

- wewnętrznymi komórkami organizacyjnymi – przez które należy rozumieć wydziały, zespoły, samodzielne stanowiska pracy oraz inne równorzędne komórki organizacyjne – kierują kierownicy wewnętrznych komórek organizacyjnych.

Adam Głapiński

Oświadczenie senatora Jana Marii Jackowskiego

skierowane do prezesa Narodowego Banku Polskiego Adama Glapińskiego

Zwracam się do Pana Prezesa z uprzejmą prośbą o informację, jakie było w kierowanej przez Pana instytucji przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto osób o statusie zatrudnienia 01, 03 i 12, w odniesieniu do sprawozdawczości budżetowej stosowanej w metodologii w sprawozdaniach Rb-70. Proszę o dane w tym zakresie za rok 2009, za rok 2015 i za rok 2018.

Proszę również o informację, jakie było w NBP przeciętne zatrudnienie i przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto osób zajmujących stanowiska kierownicze, zaliczanych do statusu zatrudnienia 01, 03, 12, w odniesieniu do sprawozdawczości budżetowej stosowanej w metodologii w sprawozdaniach Rb-70, oraz pozostałych pracowników w roku 2009, w roku 2015 i w roku 2018, obliczane według zasad obowiązujących przy sporządzaniu sprawozdania Rb-70.

Proszę o wykaz stanowisk zaliczanych do stanowisk kierowniczych.

Jan Maria Jackowski

Odpowiedź

Warszawa, 28 stycznia 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na pismo Pani Marszałek Marii Koc z dnia 4 stycznia 2019 r. (znak: BPS/043-70-2010/18), które wpłynęło do Narodowego Banku Polskiego w dniu 7 stycznia 2019 r., wyrażające prośbę o zajęcie przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego stanowiska w sprawie oświadczenia złożonego przez Senatora Pana Jana Marię Jackowskiego na 70. posiedzeniu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 28 grudnia 2018 r. uprzejmie informuję.

Narodowy Bank Polski w dniu 9 stycznia 2019 r. podał do publicznej wiadomości „Oświadczenie w sprawie polityki kadrowej i płacowej w Narodowym Banku Polskim”, w którym poinformował, między innymi, że:

„Żaden z dyrektorów w NBP nie otrzymuje powszechnie i nieprawdziwie podawanego w mediach miesięcznego wynagrodzenia w wysokości około 65 000 (źródło danych: PIT). Informację, że tak wysokich zarobków w NBP nie ma, przekazaliśmy już 12 grudnia 2018 roku”.

Tekst powyższego Oświadczenia zamieszczony jest na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego (zakładka *Media/Oświadczenia i Sprostowania*). Uprzejmie informuję, że informacje zawarte w Oświadczeniu, w tym w jego przytoczonym fragmencie, pozostają aktualne.

Uprzejmie wskazuję, że w treści pytań zawartych w oświadczeniu złożonym przez Pana Senatora, nie określono konkretnej osoby, do której się odnoszą, co wyklucza sformułowanie odpowiedzi w tym zakresie.

Adam Glapiński

Oświadczenie senatora Andrzeja Kobiaka

skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów,
ministra kultury i dziedzictwa narodowego Piotra Glińskiego

Szanowny Panie Ministrze!

W myśl przepisów ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych z dnia 4 lutego 1994 r. (tekst jednolity: DzU z 2006 r. nr 90, poz. 631 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, twórcy przysługuje wyłączne prawo do korzystania i rozporządzania utworem na wszelkich polach eksploatacji oraz otrzymywania wynagrodzenia za korzystanie z utworu. W związku z powyższym możliwość legalnego korzystania z przedmiotów praw autorskich oraz praw pokrewnych jest determinowana uzyskaniem zgody wszystkich uprawnionych podmiotów i uiszczeniem im wynagrodzenia. Wykonywaniem uprawnień wynikających z ustawy zajmują się organizacje zbiorowego zarządzania prawami, m.in. stowarzyszenia autorów, artystów wykonawców czy też producentów audio-wideo. Podkreśla się, iż korzystanie z odbiornika radiowego czy telewizyjnego wymaga opłacania abonamentu RTV, który nie jest opłatą na rzecz właścicieli praw muzycznych i nie zwalnia z obowiązku uiszczenia należnych opłat dla organizacji zbiorowego zarządzania.

W związku z powyższym kierowane są do mnie zapytania wynikające z problemów interpretacyjnych poszczególnych regulacji. Jedną z takich sytuacji dotyczy właściciela ośrodka agroturystycznego, który w każdym z pokoi posiada odbiornik telewizyjny. W świetle ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych z 1994 r. jest on zobowiązany do uiszczenia określonych kwot dla organizacji zbiorowego zarządzania w celu rozliczenia licencji do praw autorskich. Dla zobrazowania przedstawiam przykładową kalkulację kosztów, jakie przedsiębiorca musi ponieść miesięcznie za jeden pokój z odbiornikiem telewizyjnym. Są to:

- abonament RTV wynoszący ok. 22,70 zł/miesiąc (pakiet roczny to 245,15 zł);
- abonament w platformie cyfrowej wynoszący ok. 50 zł/miesiąc;
- opłata dla ZAIKS wynosząca średnio ok. 45 zł/miesiąc;
- opłata dla ZPAV (Związku Producentów Audio-Video), która np. w obiekcie do 20 pokoi miesięcznie wynosi 44,78 zł;
- opłata dla Związku Artystów Wykonawców STOART, opłata ryczałtowa za odtworzenie utworu w pokojach wynosząca 20,33 zł/miesiąc;
- opłata dla SAWP, Stowarzyszenia Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych, stawka ryczałtowa wynosząca 5,74 zł za pokój/miesiąc.

Ze względu na wszystkie powyższe aspekty okazuje się, że właściciel jednego pokoju agroturystycznego za jeden odbiornik telewizyjny jest zobowiązany uiścić ok. 2 tysiące 200 zł w skali roku. Powyższe opłaty niejednokrotnie przekraczają możliwości finansowe właścicieli ośrodków agroturystycznych, przez co obiekty te nie przynoszą zysku i jedynie powodują straty.

Nie ulega wątpliwości, że możliwość legalnego korzystania z przedmiotów praw autorskich oraz praw pokrewnych wymaga ponoszenia określonych kosztów. Jednakże zważając na powyższe, zwracam się do Pana Ministra z następującymi zapytaniami.

1. Czy w opinii Pana Ministra koszty wynikające z rozliczenia licencji do praw autorskich (tak jak wyżej: za korzystanie z odbiorników telewizyjnych) nie są odrealnione w odniesieniu do i tak już wysokich kosztów utrzymania ośrodków agroturystycznych?
2. Czy właściciel powinien wносить opłatę za miesiąc, w którym nie przebywał w ośrodku żaden turysta?
3. Czy należy wносить tak wysoką opłatę, jeśli z telewizora korzysta się przez ok. 1 godzinę dziennie?
4. Czy umieszczenie w pokoju wezwania do nieoglądania utworów znajdujących się w katalogu ZAIKS oraz wyżej wymienionych stowarzyszeń i związków zwalnia z obowiązku wnoszenia opłat?

Z poważaniem
Andrzej Kobiak

Odpowiedź

Warszawa, 30 stycznia 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,
w dniu 28 grudnia 2018 r. Senator Pan Andrzej Kobiak złożył oświadczenie skierowane do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego zawierające pytania:

1. *Czy w opinii Pana Ministra koszty wynikające z rozliczenia licencji do praw autorskich (tak jak wyżej: za korzystanie z odbiorników telewizyjnych) nie są odrealnione w odniesieniu do i tak już wysokich kosztów utrzymania ośrodków agroturystycznych?*
2. *Czy właściciel powinien wносить opłatę za miesiąc, w którym nie przebywał w ośrodku żaden turysta?*
3. *Czy należy wносить tak wysoką opłatę, jeśli z telewizora korzysta się przez ok. 1 godzinę dziennie?*
4. *Czy umieszczenie w pokoju wezwania do nieoglądania utworów znajdujących się w katalogu ZAiKS oraz wyżej wymienionych stowarzyszeń i związków zwalnia z obowiązku wnoszenia opłat?*

Odnosząc się do nich wskazuję, co następuje:

Ad 1

Opłaty za korzystanie z twórczości innych osób ustalane są przez organizacje zbiorowego zarządzania („ozz”). W odniesieniu do pola eksploatacji odtwarzanie, o jakim jest mowa w oświadczeniu, istnieje obowiązek składania przez ozz wniosku o zatwierdzenie wspólnej tabeli wynagrodzeń. Tabele te zatwierdzane są przez Komisję Prawa Autorskiego. Do czasu wejścia w życie ustawy z dnia 15 czerwca 2018 r. o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi (Dz.U. z 2018 r., poz. 1293, dalej jako „ustawa o zz”), tj. do dnia 19 lipca 2018 r., uczestnik niezadowolony z orzeczenia Komisji mógł złożyć wniosek o zatwierdzenie albo odmowę zatwierdzenia tabeli wynagrodzeń w całości albo w części przez sąd (art. 110¹⁴ ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych w brzmieniu obowiązującym przed dniem 19 lipca 2018 r.). A zatem, wysokość stawek wynagrodzeń ustalana była i zatwierdzana bez udziału Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Celem regulacji ustawowej dotyczącej zatwierdzania przez Komisję wspólnej tabeli wynagrodzeń jest to, że stawki należne danej kategorii podmiotów uprawnionych (niezależnie od tego, ile organizacji je reprezentuje) są z reguły niższe niż łączne obciążenie pobierane przez poszczególne ozz oddzielnie. Tabele wynagrodzeń w odniesieniu do opłat pobieranych od hoteli, pensjonatów i tym podobnych rodzajów działalności nie są jednak prawomocne (zostały zaskarżone przez organizację zrzeszającą użytkowników praw) i w związku z tym nie są stosowane w praktyce.

Niezależnie od powyższego, zgodnie z art. 44 ust. 2 ustawy o zz wynagrodzenie dochodzone przez ozz powinno uwzględniać wysokość wpływów osiąganych z korzystania z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych oraz charakter i zakres tego korzystania. W praktyce ozz stosują rabaty i opusty, co może wpłynąć na zmniejszenie pobieranych opłat. Niektóre ozz dopuszczają zawarcie umowy na pewien okres. Istnieje również możliwość prawna powołania się na korzystanie z utworów i przedmiotów praw pokrewnych w ramach dozwolonego użytku. Wymaga to jednak wykazania przez właściciela obiektu, że nie osiąga z tego tytułu korzyści majątkowych, co w przypadku prowadzonej działalności zarobkowej jest niezwykle trudne.

Odnosząc się do kwestii abonamentu radiowo-telewizyjnego oraz abonamentu uiszczanego na rzecz operatorów telewizji kablowej, wskazuję, że tego rodzaju opłat nie należy łączyć z obciążeniami związanymi z korzystaniem z przedmiotów praw autorskich czy pokrewnych. Abonament radiowo-telewizyjny uiszczany jest bowiem

za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych (art. 2 ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych) i przychody z tego tytułu przekazywane są na realizację misji publicznej przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji. Z kolei opłaty abonamentowe uiszczane przez użytkowników telewizji kablowej bądź satelitarnej są to opłaty uiszczane za dostęp do sieci danego operatora, korzystanie z oferowanych przez niego pakietów programów telewizyjnych oraz obsługę serwisową.

Ad 2 i 3

Wynagrodzenia za korzystanie z praw autorskich i praw pokrewnych pobierane przez ozz mają charakter opłat ryczałtowych, a zatem stanowią z góry ustaloną kwotę, która nie jest następnie rozliczana w oparciu o koszty rzeczywiście ponoszone po każdej ze stron (tj. przez użytkowników, organizacje zbiorowego zarządzania oraz podmioty uprawnione). Z drugiej strony, stawki ustalane indywidualnie z poszczególnymi autorami i podmiotami praw pokrewnych niewątpliwie byłyby wyższe niż pobierane na ich rzecz przez ozz, zaś zawarcie takich umów indywidualnie z poszczególnymi podmiotami uprawnionymi byłoby niezwykle czasochłonne i kosztowne dla użytkowników z racji wielości praw, z których następuje korzystanie w związku z odtwarzaniem programów telewizyjnych.

Ad 4

Umieszczenie w pokoju wezwania do nieoglądania utworów znajdujących się w katalogu ZAiKS czy innych ozz mogłoby zwolnić właściciela danego obiektu z uiszczania opłat na rzecz tych organizacji jedynie wówczas, gdyby właściciel miał pewność, że wykonanie takiego wezwania jest możliwe, a ponadto mógłby wykazać, że jest ono realizowane. Zdaniem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego realizacja takiego wezwania w praktyce jest jednak mało prawdopodobna, ponieważ ZAiKS jest jedyną ozz reprezentującą twórców. Podobnie, tylko ZPAV reprezentuje producentów wideo- i fonogramów, zaś ZASP artystów wykonawców – aktorów. Z kolei STOART i SAWP reprezentują całość praw pokrewnych artystów wykonawców utworów muzycznych i słowno-muzycznych. Wszystkie te organizacje zarządzają także prawami podmiotów, które nie powierzyły im swoich praw w zarząd, na zasadzie prowadzenia cudzych spraw bez zlecenia, odszukując następnie te podmioty uprawnione i wypłacając im należne wynagrodzenie. W końcu, organizacje te mają zawartych szereg umów wzajemnych z zagranicznymi ozz, na mocy których rozliczają również wynagrodzenia pobrane na rzecz autorów i podmiotów praw pokrewnych pochodzących z zagranicy.

Z wyrazami szacunku

Piotr Gliński

Oświadczenie senatora Władysława Komarnickiego

skierowane do ministra gospodarki morskiej i żeglugi śródlądowej Marka Gróbarczyka

Szanowny Panie Ministrze!

Jak informują media, gorycz z powodu niespełnionych obietnic zaczyna narastać w szeregach pracowników nowo powstałego Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej „Wody Polskie” (PGW WP). Oliwy do ognia dołączyły ostatnie podwyżki płac, które inne grupy zawodowe wywalczyły sobie, masowo idąc na zwolnienia chorobowe. Tymczasem na apele pracowników PGW WP o wzrost wynagrodzeń, które nie drgnęły mimo porozumień zawartych 2,5 roku temu z ówczesnym ministrem środowiska w gabinecie Beaty Szydło, rząd nie odpowiedział.

W związku z powyższym proszę o informację, co ministerstwo zamierza zrobić w ww. sprawie.

*Z wyrazami szacunku
Władysław Komarnicki*

Odpowiedź

Warszawa, 18 stycznia 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na pismo z dnia 4 stycznia 2019 roku (znak: BPS/043-70-2012/18) przekazujące oświadczenie złożone przez senatora Władysława Komarnickiego podczas 70. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 grudnia 2018 r., poniżej przedstawiam następujące informacje.

Z dniem 1 stycznia 2018 r. weszła w życie ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2018 r. poz. 2268). Pracownicy regionalnych zarządów gospodarki wodnej stali się pracownikami Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (PGW WP). Natomiast od dnia 9 stycznia 2018 r. działem administracji rządowej – gospodarka wodna kieruje Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej.

Odnosząc się do Porozumienia w sprawie wzrostu wynagrodzeń dla pracowników regionalnych zarządów gospodarki wodnej, zawartego 5 maja 2016 r. pomiędzy Ministerstwem Środowiska a stroną związkową zwracam uwagę, że Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej nie jest stroną tego Porozumienia. Strony zawierające porozumienie tj. NSZZ „Solidarność” występujące w imieniu pracowników byłych RZGW oraz Minister Środowiska, nie pozostawały w żadnej relacji prawnej między sobą. W związku z powyższym porozumienie nie zostało zawarte pomiędzy pracodawcą i pracownikami, w tym przypadku związkami zawodowymi reprezentującymi pracowników, gdyż Minister Środowiska nie był pracodawcą dla tej grupy zawodowej. Dochodzenie żądań dotyczących praw i interesów zbiorowych pracowników, takich jak warunki pracy, czy płac w przypadku przeciwstawnych interesów pracodawcy i pracowników, regulują przepisy ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (Dz. U. z 2018 r., poz. 399 ze zm.) i inne przepisy określające relacje strony związkowej z pracodawcą. Zgodnie z regułami zawartymi w tym akcie prawnym, uzgodnienie wspólnego stanowiska poprzez zawarcie porozumienia może mieć miejsce dopiero po wyczerpaniu dwóch poprzednich etapów dochodzenia konsensu-

su. Przedmiotowe porozumienie nie dość, że nie zostało zawarte między właściwymi stronami, to dodatkowo podmioty biorące udział w jego zawarciu nie stosowały zasad postępowania określonego w ustawie o rozwiązywaniu sporów zbiorowych. W przedmiotowej sytuacji, spór zbiorowy pomiędzy właściwymi stronami tj. pracownikami byłych RZGW, a ich dyrektorami, zaistniał dopiero po zawarciu porozumienia z dnia 5 maja 2016 r.

Jednocześnie zaproponowanie w porozumieniu z dnia 5 maja 2016 r. podwyżki w wysokości 850 zł brutto dla wszystkich byłych pracowników regionalnych zarządów gospodarki wodnej jest nieracjonalne z punktu widzenia zasady równego traktowania. Zgodnie z zasadą równego traktowania należałoby najpierw ustalić dla pracowników jednakowy system wynagrodzenia za jednakową pracę lub za pracę o jednakowej wartości. W opinii resortu, ustalając wysokość podwyżki dla pracowników należy kierować się zakresem obowiązków, stażem pracy, poziomem skomplikowania zadań, poziomem odpowiedzialności, trudnościami zadań realizowanych na danym stanowisku pracy czy też innymi obiektywnymi i mierzalnymi kryteriami.

Mimo powyższych faktów, mając na uwadze powagę sprawy i chęć podjęcia działań zmierzających do wsparcia dialogu społecznego w Wodach Polskich, w dniu 16 listopada 2018 r. w siedzibie Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej odbyło się spotkanie przedstawicieli Ministra ze związkami zawodowymi PGW WP z wyjątkiem NSZZ „Solidarność”, który nie wziął udziału w spotkaniu.

Dotychczas dzięki takim spotkaniom wdrożono Regulamin Pracy i Regulamin Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Regulamin wynagrodzeń jest obecnie w fazie negocjacji. Jednocześnie warto zaznaczyć, że zarządzeniem Prezesa PGW WP, pomimo braku regulaminu, przez cały czas wypłacany jest dodatek stażowy. Ponadto, w grudniu 2018 roku wypłacona została nagroda roczna dla wszystkich pracowników, uzależniona od zaangażowania w pracę i od wyników osiągniętych przez pracowników.

W szczególności należy zwrócić uwagę na spotkanie, które odbyło się w dniu 10 stycznia 2019 roku z udziałem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, Pana Marka Gróbarczyka, przewodniczącego KK NSZZ „Solidarność” Pana Piotra Dudy, przewodniczącego KSZOŚiL Pana Zbigniewa Kuszlewicza oraz Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, Pana Przemysława Dacy, na którym przyjęto ustalenie w sprawie podwyższenia wynagrodzeń zasadniczych dla pracowników PGW Wody Polskie, **z mocą od dnia 1 stycznia 2019 roku**, o 500 zł średnio na miesiąc na 1 etat. Pochodne liczone od tego wynagrodzenia zwiększą średnią wartość podwyżki do 700 zł (brutto), ze szczególnym uwzględnieniem pracowników najmniej zarabiających oraz warunków płacowych na rynku pracy.

Powyższa informacja jest również dostępna na stronie internetowej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie pod adresem: <https://www.kzgw.gov.pl/index.php/pl/aktualnosci/721-komunikat-prezesa-panstwowego-gospodarstwa-wodnego-wody-polskie>.

PGW Wody Polskie bezzwłocznie przystąpią do realizacji ww. porozumienia, kierując się zasadą wyrównywania zastanych dysproporcji płacowych. Zostaną określone szczegółowe zasady ustalania kwoty indywidualnej podwyżki, natomiast wypłata wynagrodzenia z tytułu podwyżki, z wyrównaniem od dnia 1 stycznia 2019 roku nastąpi najszybciej jak to będzie możliwe.

Jednocześnie rozpocznie się przeprowadzany przez zewnętrzną firmę proces wartościowania stanowisk, mający na celu wyrównanie dysproporcji w wynagrodzeniach, ujednoczenie stanowisk i zakresów obowiązków. Kierownictwo PGW WP podejmuje starania, aby system wynagrodzeń był jak najbardziej sprawiedliwy i motywujący do dobrej pracy. Opracowywany jest także system premii, nagradzający za wyniki.

Biorąc powyższe pod uwagę, oraz dotychczasowe liczne spotkania ze stroną związkową, nie można zgodzić się ze stanowiskiem Pana Senatora Władysława Komarnickiego jakoby minister nie odpowiadał na apele pracowników PGW WP.

Reasumując, Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w ramach sprawowanego nadzoru nad PGW WP podjął wiele działań, aby w pierwszym roku funkcjonowania nowego podmiotu, wszystkie zadania wynikające z ustawy Prawo wodne były sprawnie realizowane.

Na zakończenie pragnę podkreślić, iż w projekcie ustawy budżetowej na rok 2019 zaplanowane zostały wydatki z przeznaczeniem na utrzymanie i statutową działalność PGW WP w kwocie 973 928 tys. zł. Do tego na współfinansowanie i finansowanie projektów z udziałem środków UE przewidziano kolejne 146 969 tys. zł. Taki poziom finansowania z pewnością pozwoli Wodom Polskim skutecznie realizować przypisane zadania.

Z poważaniem

z upoważnienia

MINISTRA

Anna Moskwa

Podsekretarz Stanu

Oświadczenie senatora Jana Filipa Libickiego

skierowane do rzecznika praw obywatelskich Adama Bodnara

Zgłosiła się do mnie rodzina pana J.P., przeciwko któremu przed Sądem Rejonowym w Nakle nad Notecią pod sygnaturą akt II K 588/15 oraz II K 37/17 były rozpoznawane dwie sprawy karne. Sprawy zakończyły się skierowaniem pana J. na oddział psychiatryczny Aresztu Śledczego w Szczecinie. W tej chwili w Sądzie Okręgowym w Bydgoszczy toczy się sprawa apelacyjna. Sprawa jest bardzo zawiła, skomplikowana. Z przedstawionych przez rodzinę informacji wynika, że mogło tam dojść do jakichś niedopatrzeń czy nieprawidłowości. Wiem, że osoby zainteresowane, a także adwokaci, skierowali sprawę pana P. właśnie do Pana Ministra, do Biura Rzecznika Praw Obywatelskich. Chciałbym tę prośbę wesprzeć. Chciałbym prosić Pana o unikliwe zbadanie tej sprawy.

Jan Filip Libicki

**Odpowiedź
ZASTĘPCY RZECZNIKA
PRAW OBYWATELSKICH**

Warszawa, 25.01.2019 r.

Pani
Maria Koc
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

w związku z oświadczeniem złożonym przez Pana Senatora Jana Filipa Libickiego na 70. posiedzeniu Senatu RP w dniu 28 grudnia 2018 r., uprzejmie informuję Panią Wicemarszałek, że Rzecznik Praw Obywatelskich podjął sprawę dotyczącą Pana J.P.

W związku z powyższym, Rzecznik Praw Obywatelskich zwrócił się do Sądu z prośbą o przekazanie informacji o aktualnym stanie sprawy prowadzonej przeciwko J.P.

W odpowiedzi, Rzecznik Praw Obywatelskich uzyskał w dniu 14 stycznia 2019 r. informację, że postępowanie to znajduje się obecnie na etapie międzyinstancyjnym. W dniu 4 stycznia 2019 r. Sąd uchylił stosowany wobec oskarżonego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania.

Uprzejmie informuję, że sprawa pozostaje w zainteresowaniu Rzecznika Praw Obywatelskich.

Z poważaniem

Stanisław Trociuk

Oświadczenie senatora Jana Filipa Libickiego

skierowane do szefa Kancelarii Sejmu Agnieszki Kaczmarskiej

Przed Nowym Domem Poselskim po lewej i po prawej stronie znajdują się łącznie 4 miejsca do parkowania dla osób niepełnosprawnych. Problem polega na tym, że są one zabezpieczone elektronicznymi pachołkami i przynajmniej od pół roku większość z tych pachołków, a czasem i wszystkie pachołki po prostu nie działają, nie kładą się w sposób taki, w jaki powinny się położyć po przyłożeniu specjalnej karty. W związku z tym bardzo bym prosił o rozwiązanie tego problemu.

Jan Filip Libicki

Odpowiedź

Warszawa, 30 stycznia 2019 r.

Pani
Maria Koc
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,
w odpowiedzi na pismo z dnia 4 stycznia 2019 r. dotyczące oświadczenia złożonego przez senatora Jana Filipa Libickiego podczas 70. posiedzenia Senatu w dniu 28 grudnia 2018 r. uprzejmie informuję, że:

- 1) ograniczniki wjazdu przy miejscach parkingowych dla osób niepełnosprawnych przed Nowym Domem Poselskim uległy awarii ze względu na warunki atmosferyczne;
- 2) w związku z awarią w chwili obecnej zabezpieczenie elektroniczne ograniczników wjazdu jest wyłączone, co umożliwia ich ręczne składanie;
- 3) ustalono z Komendantem Straży Marszałkowskiej, że w przypadku konieczności parkowania na przedmiotowych miejscach dla osób niepełnosprawnych strażnik ręcznie złoży ogranicznik i umożliwi wjazd osobie uprawnionej do parkowania;
- 4) zostanie przeprowadzona niezbędna konserwacja ograniczników wjazdu, aby umożliwić ich bezawaryjne funkcjonowanie.

Z poważaniem

Agnieszka Kaczmarska

Oświadczenie senatora Andrzeja Stanisławka

skierowane do wiceminister środowiska Małgorzaty Golińskiej

Szanowna Pani Minister!

Uprzejmie proszę o pomoc w realizacji inwestycji w ramach projektu firmy (...) w gminie (...) na terenie województwa lubelskiego. Według pisma Polskiej Agencji Inwestycji i Handlu inwestycja ta uzyskała pozytywne opinie Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Lublinie, PGW „Wody Polskie” oraz Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Lublinie.

Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Lublinie przymierza się do wydania nakazu przygotowania szczegółowego raportu dotyczącego oddziaływania na środowisko, co zablokuje możliwość powstania inwestycji, stworzenia miejsc pracy dla tysiąca osób oraz nawiązania współpracy z Politechniką Lubelską.

Z analizy treści załączników wynika, że w przypadku podobnych inwestycji w innych województwach nie było wymagane przygotowanie szczegółowego raportu dotyczącego oddziaływania na środowisko.

Bardzo proszę Panią Minister o zapoznanie się z dokumentacją oraz pomoc w uzyskaniu pozytywnego stanowiska RDOŚ w sprawie inwestycji w gminie (...).

Andrzej Stanisławek

**Odpowiedź
MINISTRA ŚRODOWISKA**

Warszawa, 1 lutego 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na pismo znak BPS/043-70-2015/18 z dnia 4 stycznia 2019 r. przekazujące oświadczenie senatora Andrzeja Stanisławka, złożone podczas 70. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 grudnia 2018 r. w sprawie realizacji inwestycji w ramach projektu firmy (...) w gminie (...) na terenie woj. lubelskiego, przedstawiam poniższe informacje.

Należy wskazać, że rolą organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach jest w szczególności określenie warunków realizacji przedsięwzięcia, ale także ocena warunków realizacji projektowanego przedsięwzięcia również w kontekście jego dopuszczalności ze względu na zindywidualizowane warunki przyrodnicze miejsca, w którym projektowana inwestycja miałaby powstać (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 31 lipca 2008 r., sygn. akt: IV SA/Wa 672/08). Organ jest więc zobowiązany do oceny warunków dopuszczających realizację zamierzonej inwestycji przez pryzmat celów ochrony środowiska.

Podkreślenia wymaga również fakt, że zgodnie z art. 75 ust. 1, pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081), organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w omawianym przypadku jest prezydent miasta. Organ ten po zasięgnięciu opinii m.in. regionalnego dyrektora ochrony środowiska (rdoś) oraz

analizie uwarunkowań inwestycji na podstawie Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia decyduje o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko lub jej braku. Należy mieć na uwadze, że opinia RDOŚ nie jest wiążąca.

Minister Środowiska nie jest organem biorącym udział w postępowaniu.

Z poważaniem

z up. MINISTRA
Sekretarz Stanu
Małgorzata Golińska